

Een slang in het dorp

Wanneer je regelmatig in de Nijmeegse Spoorbuurt Nijmegen rondloopt kom je een ‘slang’ van steigermateriaal tegen die zich gestaag voortbeweegt in dit stadsdeel. Van achteren gaan de steigerpijpen eraf bij de huizen die al opgeleverd zijn en van voren worden de steigers opgetuigd, zodat ook deze woningen opgeknapt kunnen worden.

We spreken met Helma en Chris al 37 jaar woonachtig in de Spoorbuurt net na de oplevering van hun woning.

“Dit is de mooiste wijk van Nijmegen, eigenlijk een gezellig dorp midden in de stad. In het begin was er sprake van dat de boel gesloopt zou worden. Dit zou de ondergang van onze geliefde buurt worden. Ik ben De Gemeenschap ontzettend dankbaar, het ontroerde me zelfs dat onze huisjes kunnen blijven staan en zelfs verbeterd worden”, aldus Chris, een spraakzame Nijmegenaar in hart en nieren. “Deze woningen zijn ouderwets goed gebouwd met dikke balken in de dakconstructie. Je kunt hier, als het ware, met een helikopter op landen. Voordat de Combinatie Spoorbuurt met de renovatie begon, werden we goed ingelicht over hoe alles zou verlopen. We hebben bijeenkomsten bezocht en zijn naar de speciale open dag in het Badhuis geweest. Hier kon je de mogelijkheden en materialen bekijken. Dit was prima. Enige minpuntje tijdens de werkzaamheden bleek de planning. Waarschijnlijk komt dit omdat wij aan het begin van dit project zaten en alles nog opgestart moest worden. Maar met mopperen schiet je niets op. De bouwvakkers die hier waren hebben echt hun best gedaan. Ze werkten hard, sjouwden zich kapot en hadden toch oor voor onze extra wensen of verzoeken. Zo hebben ze bij ons, zonder probleem, een kast en een pijp op een andere plaatst gemonteerd dan was voorzien.

Ik heb nog een leuke anekdote over een klein missertje. Nagenoeg alle werkzaamheden waren uitgevoerd en de laatste dakpan werd op zijn plaats gelegd. Samen met de uitvoerder liepen we rond het huis. In de tuin aangekomen keek ik naar het dak en vroeg: waar is mijn dakraam? De uitvoerder van de Combinatie Spoorbuurt beweerde dat ik nooit een dakraam had gehad. Ik woon hier nu al zo lang, dat ik echt wel weet dat daar een raampje moet zitten. Ken je die film Poseidon? Ze kloppen op de romp en roepen steeds: we zitten hier! Nou, dit was precies hetzelfde. Met een spie zat hij aan de binnenkant van de zolder te douwen om de plaats van het dakraam te bepalen. De pannen gingen buiten op en neer. En wij maar roepen als het goed was, echt hilarisch. Ze hebben dit keurig opgelost. We hebben nu een fijn kantelraam waarmee we 's zomers de opgebouwde hitte onder het dak mooi kunnen laten ontsnappen.

Wij zijn tevreden mensen.”